

Птичката кадна на ржката на дѣдо Господа. Тя погледна въ Божиитѣ очи и очитѣ ѝ станаха голѣми и кржгли. Сетне издаде радостенъ писъкъ, че вижда въ мрака, и гласътъ ѝ се измѣни; птицата допрѣ човка до ржката на Господа и човката ѝ стана крива. Тогава Богъ я поглади по перата и тѣ станаха сиво-кафени като вечерьта.

И каза Богъ на птицата:

— Върви съ тоя старецъ! Той е добъръ човѣкъ. Свий гнѣздо въ тѣхното село и отърви най-напредъ бабата отъ мишки и брѣмбари. Това ще бжде първото ти добро.

Старецътъ и птицата се поклониха низко, благодариха Богу и тръгнаха къмъ село.

КАРТИНИ ВЪ ТАЯ КНИГА

„Ела, Господи Иисусе, бжди ни гостъ!“ — картина отъ Фрицъ фонъ Уде (въ началото).

Портретъ на Фрицъ фонъ Уде. — Ученицитѣ въ Емаусъ, картина отъ сжщия. — Благовестъ на пастиритѣ, сжщо. — Домашно упражнение, сжщо. — Степна княгиня, сжщо. — Дете съ две кукли, сжщо. — Кака, сжщо. — Завръщане въ кжщи, сжщо. (За всички тия изображения вижъ обяснение въ бележката „Фрицъ фонъ Уде“). — Приключение въ Калабрия, деветъ изображения (илюстрации) къмъ разказа отъ Поль-Луи Курие. Изображенията сж работа на голѣмия френски илюстраторъ Грантегль. Рисувани сж съ перо, а сж обагрени съ водни багри (акварелъ). Грантегль умѣе съ малко чърти — при това едри, прости — да изобрази каквото трѣбва. Той илюстрова книги за деца и възрастни и работата му се цени много, понеже знае кое да изпустне и кое да подчъртае, когато рисува. Въ изображението му има живостъ и движение. — Делфийска сивила, стенопись отъ Микеланджело Буанароти — (черно приложение). На изображението е снета частъ отъ украсата на потона на Сикстовия параклисъ въ Ватиканъ — Римъ. Хубавата млада сивила (пророчица) вижда сждбинитѣ на свѣта и сърдцето ѝ се сви-

ва отъ скръбъ, защото тя обича хората и ги жали, колкото и да сж грѣшни. Но тя се мъчи да погледне спокойно бждещото, макаръ че очитѣ ѝ сж изплашени. Момата замахва да хвърли свитѣка, на който е написана страшната сждба на човѣчеството. Микеланджело Буанароти билъ голѣмъ ваятель. Работилъ презъ време на Възраждането въ Флоренция и Римъ. Но той писалъ и картини. Освенъ това, папата му поржчалъ да украси потона и една стена на Сикстовия параклисъ въ Ватиканския папски дворецъ. Художникътъ изписалъ на потона нѣкои случки, за които се разказва въ Библията, а наоколо изобразилъ пророци и сивили. На стената пѣкъ изписалъ Страшния сждъ. Нашето изображение представля най-хубавата отъ сивилитѣ. Всички фигури на стенописъта сж изобразени толкова изпъкнало, че изглеждатъ не живописни, а изваяни. Микеланджело е единъ отъ най-голѣмитѣ художници, които знае историята. Той е несравнимъ майсторъ на живото изображение. Фигуритѣ му сж силни, снажни, пълни съ воля и дълбока мисль. Тѣ приличатъ на исполини, на свърхчовѣци.

Пързалка, картина отъ Ойгенъ Кемферъ, нѣмски живописецъ (цвѣтно приложение). Снѣгъ е покрилъ земята. Майката седи съ бебето си въ шейната, а две момичета ги возятъ. Голѣмото се е впрегнало, та тегли, а малкото бута отзадъ. Тѣ сж всички весели, бузитѣ имъ сж се зачервили. Живописецътъ е предалъ свѣтлината на слабо зимно слънце, което хвърля по снѣга и стѣблата на дърветата жълти петна. Предалъ е и влажния въздухъ и мекия снѣгъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

Добритѣ месеци, стихотворение отъ Калина Малина	стр. 2
Приключение въ Калабрия, разказъ отъ Поль-Луи Курие, прев. Лилия Ангелова	стр. 3
Чудесната кутийка, приказка въ стихове отъ Минко Неволниъ	стр. 6
Фрицъ фонъ Уде, бележка отъ Николай Райновъ	стр. 7
Видини кули, легенда отъ Д. Панчевъ-Кардашевъ	стр. 9
Кукумявката, приказка отъ Ст. Мокревъ	стр. 13
Картини въ тая книга	стр. 16